

MINISTERSTVO FINANCÍ

Odbor 10 – Kancelář ministra

Letenská 15

118 10 Praha 1

Telefon: 257 041 111 Fax: 257 042 788

ID datové schránky: xzeaauv

E-mail: podatelna@mfcrcz

V Praze dne 13. 4. 2016

PID: MFCR6XFJPM

Č. j.: MF-11393/2016/10-4-Roz

Počet listů: 4

Vážený pan

Jakub Michálek

Zenklova 193

180 00 Praha 8

ID DS: 4memzkm

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo financí (dále jen „povinný subjekt“) podle ustanovení § 15 a § 20 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též "Zákon"), rozhodlo ve správním řízení vedeném podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, takto:

o d m í t á

na základě ustanovení § 2 odst. 4 ve spojení s § 15 zákona 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **žádost** o poskytnutí informací podanou panem Jakubem Michálkem, nar. 6.2.1989, bytem Zenklova 193, Praha 8 (dále jen „žadatel“), v následujícím znění:

„žádám podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o poskytnutí stanoviska, které Ministerstvo financí vypracovalo v souvislosti s žádostí o informace č. j. MF-35214/2015/10-6-Roz, PID MFCR5XLMAM. Jedná se o podrobné stanovisko,

vypracované Ministerstvem financí ve věci subjektů s majetkovou účastí Ministerstva financí, které mají povinnost při své činnosti postupovat dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.“

(dále také jen „stanovisko“)

a to z toho důvodů, (i) že informací v současné době nedisponuje a jako taková neexistuje a musel by ji tedy vytvořit, přičemž tuto povinnost ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 Zákona povinný subjekt nemá, a současně (ii) žádost směřuje k budoucímu poskytnutí názoru povinného subjektu potažmo výkladu právního předpisu, jichž se nelze Zákonem domáhat.

O d ů v o d n ě n í:

Povinnému subjektu bylo dne 23. 3. 2016 doručeno podání žadatele s žádostí o poskytnutí informací podle Zákona, v níž se domáhal poskytnutí následující informace:

„žádám podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o poskytnutí stanoviska, které Ministerstvo financí vypracovalo v souvislosti s žádostí o informace č. j. MF-35214/2015/10-6-Roz., PID MFCR5XLMAM. Jedná se o podrobné stanovisko, vypracované Ministerstvem financí ve věci subjektů s majetkovou účastí Ministerstva financí, které mají povinnost při své činnosti postupovat dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.“

Z žádosti je zřejmé, že se žadatel domáhá stanoviska povinného subjektu v žadateli uvedené věci, které mělo být povinným subjektem vypracováno v návaznosti na řízení podle Zákona vedeném povinným subjektem o jeho žádosti pod sp. zn. MF-35214/2015/10.

K tomu povinný subjekt sděluje, že v současné době stanoviskem nedisponuje, neboť to je ve fázi přípravy a nebylo projednáno a schváleno všemi příslušnými útvary povinného subjektu. Z tohoto důvodu tedy žadatel žádá o neexistující informaci, kterou by musel povinný subjekt nově vytvořit, přičemž povinný subjekt tuto povinnost ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 Zákona nemá.

Neexistence požadované informace ve smyslu ustanovení § 3 odst. 3 Zákona je přitom faktickým důvodem pro odmítnutí žádosti postupem stanoveným Zákonem (k tomu blíže viz např. Furek, A., Rothanzl, L. Jirovec T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 178, který stanoví, že: „požadavek žadatele na poskytnutí informace, která ve skutečnosti neexistuje, tedy není informací ve smyslu § 3 odst. 3, nečiní za žádosti žádost mimo režim InfZ, a proto je nutné ji vyřídit postupy stanovenými tímto zákonem... Podle povahy žadatelova požadavku půjde zpravidla o odmítnutí žádosti buď pro neexistenci požadované informace, nebo s odkazem na § 2 odst. 4 pro neexistenci povinnosti povinného subjektu informaci dle požadavku žadatele nově vytvořit...“), což je současně v souladu s konstantní judikaturou, k tomu viz blíže

zejména rozsudek NSS č. j. 2 As 71/2007-56 ze dne 2. 4. 2008, kde daný soud judikoval následující: „Poskytnutí informace lze totiž odmítnout nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7 – 11 zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace přitom bude právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá“. I z judikatury tedy vyplývá, že v případě neexistence informace vydává povinný subjekt rozhodnutí o odmítnutí informace jako v tomto případě.

Nad rámec uvedeného povinný subjekt sděluje, že stanovisko, pakliže bude vypracováno a schváleno všemi příslušnými útvary, bude sloužit pouze pro interní potřeby povinného subjektu, a to s ohledem na skutečnost, že povinný subjekt není subjektem oprávněným poskytovat závazný výklad zákona – k tomu je v konkrétních případech oprávněn pouze soud.

Ze shora uvedeného důvodu bude proto stanovisko ve svém finálním znění projednaném a schváleném příslušnými útvary povinného subjektu představovat pouze nezávazný názor povinného subjektu na danou věc vzniklý výkladem příslušných právních předpisů, judikatury a komentářové literatury. Vzhledem k existenci výluky obsažené v ustanovení § 2 odst. 4 Zákona ovšem povinný subjekt nemá povinnost své názory, jakožto i své právní výklady a stanoviska, poskytovat, což vyplývá mimo jiné například i z komentářové literatury, viz např. Furek, A., Rothanzl, L. Jirovec T. Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 76 a násl.), stejně jako z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, viz např. odůvodnění rozhodnutí NSS č.j. 1 As 28/2010 – 86, kde je mj. uvedeno, že výluka z práva na informace obsažená v ustanovení § 2 odst. 4 Zákona se týká vytváření či vyjadřování názorů povinného subjektu a že pod tyto dotazy na názory lze zařadit právě i žádosti o poskytnutí právních výkladů a stanovisek.

K závěru, že do působnosti ministerstev jakožto povinných subjektů dle Zákona nepatří poskytování obecného výkladu právních norem či zaujímání odborných teoretických stanovisek k jejich aplikaci, dospěl i NSS ve svém rozhodnutí č.j. 10 Ca 174/2005 – 20 ze dne 30.08.2005, publikovaném pod č. 769 ve Sbírce rozhodnutí NSS č. 2/2006, s. 129, dále i Městský soud v Praze. Ten v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloveně uvádí, že „byť žalovaný (pozn.: v dané věci konkrétně Ministerstvo spravedlnosti) při své činnosti (např. při přípravě zákonů) nutně musí znát odpovědi na žalobcem položené otázky, nejde o druh informací o činnosti žalovaného, na které by zákon č. 106/1999 Sb. dopadal, neboť jde o posouzení právních otázek, a jejich výkladem se zabývají jiné instituce...“.

Z výše uvedených důvodů není poskytnutí takových informací povinností v režimu Zákona, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí a pro vyloučení všech pochybností povinný subjekt uvádí, že není povinen požadovanou informací disponovat.

P o u ě n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat v souladu s ustanovením § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí, rozklad ministru financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1 - Malá Strana prostřednictvím Ministerstva financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1 - Malá Strana.

otisk úředního razítka

Ing. Michal Žurovec
zástupce ředitele odboru